

VYŽADUJEME-LI OD LÁSKY PŘESPŘÍLIŠ, JE ZKLAMÁNÍ NEVYHNUTELNÉ

**KDYŽ JSEM SE VDÁVALA, MYSLELA JSEM SI,
ŽE KONEČNĚ BUDU PROŽÍVAT ŠTĚSTÍ**

„Když jsem se vdávala, myslela jsem si, že konečně budu prožívat štěstí. Mělo tak skončit mé dívčí osamocení. Byla jsem přesvědčená, že s manželem, tak okouzlejícím a jemným mladým mužem, budeme nejbáječnější dvojicí. Myslela jsem, že budeme všechno sdílet – své touhy, myšlenky, plány, víru. Bohužel jsem brzy dopadla na tvrdou zem, protože se má očekávání nenaplnila a já se cítila podvedená. Mladým lidem je důležité povědět, že po svatbě nenastane ráj. Nenašla jsem to, o čem jsem snila.“

Proč se to stalo? Protože lidské srdce neřekne nikdy: „Dost!“ Láska slibuje splynutí, ale manželé zůstávají dva – se stěnou svých rozdílností. Manželství slibuje také sdílení, dialog, ale málokdo mluví o tíze každodennosti. Láska slibuje úplnou pohotovost pro druhého, ale druhý je svobodná bytost, která náleží v první řadě sobě. Slíbujee hluboké poznání milované bytosti, ale ten druhý zůstává tajemstvím. Slíbujee štěstí, ale přicházejí nemoci, přichází i pokles touhy.

NEDOKONALOST PATŘÍ K ČLOVĚKU

Abychom mohli čelit této nevyhnutelné nespokojenosti, je nejprve třeba přestat se jí divit. Součástí lidské přirozenosti je nedokonalost. Nedokonalost nás dostihne ve všech oblastech a ani láska tomuto omezení lidské bytosti neunikne. Přijmout se s omezením a přijmout omezení druhého znamená opustit sny dospívání. Stát se dospělým znamená vypořádat se s nedokonalostí, pochopit, že pravá dokonalost, pravá velikost spočívá právě ve způsobu prožívání šedi každodennosti.

ABSOLUTNÍ NAPLNĚNÍ NÁM NIKDY NEPOSKYTNE ŽÁDNÝ ČLOVĚK

Druhý nikdy nebude moci uspokojit tu trýznivou touhu po absolutnu, tu Boží trýzeň, která je v hloubi všech srdcí. Vyžadujeme-li od lásky příliš, je zklamání nevyhnutelné. Je třeba vidět, co je zřejmé: manžel není nekonečný Bůh a nemůže splňovat nárok na ukojení žízně po Nekonečnu. A přece je lidská láska se svou vrtkavostí, nepředvídavostí a se svou schopností uchvátit přesně tím, co potřebuje lidská bytost a co ji připravuje, aby se jednoho dne dokázala setkat s láskou absolutní.

*Má duše žízní
po Bohu. (Žl 42,3)*

Se svolením zpracováno z knihy Denise Soneta Miláčku, netrap mě, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství. Redakčně upraveno.